

Mark van Benthem,
directeur-bestuurder Stichting Probos

BRUGGEN SLAAN TUSSEN BOS EN HOUT

Zoals ik wel vaker op deze plek zeg; deze column voelt als een kras op de plaat. Op zich ook niet vreemd. Het veranderen van vastgeroeste systemen vereist vastberadenheid, innovatie en voortdurend testen. Dat gezegd hebbende, de tijd begint te dringen voor onze bossen.

Gelukkig zie ik in toenemende mate bewustwording en (daarmee?) interesse vanuit de houtsector voor onderwerpen die van groot belang zijn voor het bos. Die unieke fabriek die met alleen zonlicht, water en een beetje ruimte voor haar groeiplaats, niet alleen het prachtige product hout levert, maar tegelijkertijd CO₂-vastlegt, biodiversiteit versterkt, water zuivert en miljoenen mensen in hun dagelijks onderhoud voorziet. Wellicht neemt de interesse ook toe, omdat in onze directe omgeving de urgentie steeds duidelijker te zien is. Denk aan de massale fijnspaarsterfte. Het is niet vanzelfsprekend dat we in de toekomst dezelfde houtsoorten in dezelfde hoeveelheden en kwaliteiten kunnen oogsten. We moeten dus nadenken over welke soorten het bos in de toekomst duurzaam voort kan brengen. Er moet veel meer uitwisseling plaatsvinden tussen de bossector en houtexperts. Die brug willen wij helpen slaan. Dit jaar, ons 60-jarig jubileumjaar, nog eens extra. Recent sprak ik met verschillende houtimporteurs en met producenten van buitenmeubilair om te verkennen of zij interesse hebben Conservation timber een plek te geven in hun assortiment. Conservation timber is hout met een verhaal. Afkomstig uit bossen die niet alleen conform internationale standaarden voor duurzaam bosbeheer worden beheerd, maar ook bijdragen aan duurzame economische ontwikkeling voor gemeenschappen, lokale werkgelegenheid en behoud van bos- en biodiversiteit. Concreet proberen we een markt te ontwikkelen voor Conservation timber, van minder bekende, in de regel FSC-gecertificeerde, houtsoorten uit Suriname en de Selva Maya (Guatemala, Mexico en Belize). Denk aan soorten met een hoge duurzaamheid, zoals Chicozapote (Manilkara zapota, verwant aan Massaranduba), Tzalam/Caribbean Walnut (Lysiloma spp.), Wana/Louro gamela/Louro vermelho (Ocotea rubra), Wallaba (Eperua falcata), Makkakabes/Angelim pedra (Hymenolobium flavum) of zoals op de foto Machiche (Lonchocarpus spp.). Deze soorten zijn afkomstig uit prachtige bossen met veel 'High Conservation Values' waar veel gemeenschappen van afhankelijk zijn en die onder druk staan door landbouw, veeteelt en (goud)mijnbouw. Ze staan ook onder druk, omdat de businesscase van duurzaam bosbeheer, afhankelijk van slechts enkele bekende houtsoorten, heel dun is. Via Conservation timber proberen wij met vele partners die businesscase te verbeteren. En we boeken mooie vooruitgang, zoals u elders in deze Houtwereld kunt lezen. We proberen het de handel makkelijk te maken door hen te betrekken en in contact te brengen met lokale ketenpartners die intensief contact hebben met gemeenschappen. Zo ontstaan nieuwe samenwerkingen. Bij een deel van de bedrijven is er concrete interesse. Zij zien het belang van het verbreden van het assortiment om risico's te spreiden; zij zien een kans zichzelf te profileren als voorloper én tropisch hout in het zonnetje te zetten, door een stap verder te gaan en via inkopen bij te dragen aan brede duurzame ontwikkeling. Echter, zij lopen tegen koppige klanten of klanten met koudwatervrees aan. Daar moet meer aandacht naar toe. Het is belangrijk dat organisaties die het bos een warm hart toedragen en de houtsector de handen ineenslaan en gezamenlijk de markt informeren over wat verantwoord wél kan. Er is een prachtig verhaal te vertellen. Neem contact op om te helpen die brug te slaan. <<

Deze column wordt geschreven door wisselende professionals in de houtbranche. Lees hier meer Splinters.